

men« på TietgenSkolen i Odense skal jeg indlede med en forklaring på, hvorfor det ikke er så ligetil at omregne tilskudslofter til aktivitet, og hvorfor omregningen skal fortolkes med forsigtighed. Spørgeren har godt nok for et par uger siden fået forklaringen, men jeg gentager den gerne.

Tilskudslofter på AMU-it og »AMU-almen«, »bløde« fag og sprogfag, dækker over forskellige typer af uddannelser med forskellige takster. Det betyder selvfølgelig, at det ikke umiddelbart er muligt at omregne et samlet tilskudsloft til aktivitet opgjort på elevuger eller årselever, bl.a. fordi udgangspunktet i uddannelsessammen-sætning kan være forskelligt fra skole til skole. Undervises der i uddannelser med høje takster, kan det resultere i relativt få elevuger, mens det modsatte gør sig gældende, hvis der fortrinsvis afvikles aktivitet på uddannelser med lave takster. Derfor kan man ikke omregne tilskudslofter til elevuger nøjagtigt.

Når det så er sagt, kan jeg oplyse, at en gennemsnitlig udregning, som ministeriet har foretaget, resulterer i en aktivitetsreduktion mellem de to perioder, som spørgeren refererer til, på ca. 30 pct. for AMU-it og 45 pct. for AMU-»bløde«. Jeg skal dog erindre om, at der refereres til foreløbigt udmeldte tilskudslofter.

Undervisningsministeriet har modtaget mange henvendelser fra skolerne, også fra TietgenSkolen, om grundlaget for de foreløbige loftsudmeldinger. Beregningerne er bl.a. blevet gennemgået på baggrund af disse henvendelser med henblik på udmelding af de endelige lofter snarest.

Gennemgangen ...

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Ja tak.

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg vender tilbage med det sidste, jeg har at sige, undervejs.

Carsten Hansen (S):

Jeg glæder mig til at høre det sidste. Den lange forklaring har jeg fået, og sidste gang blev ministeren også stoppet, fordi den var lang. Den kunne ministeren have sparet sig.

Det er klart, der skal jo være et alibi for det. Det er, fordi man skal skaffe penge til skattestopet. Man har sparet over – det bekræftede ministeren også i et åbent samråd forleden dag – 400 mio. kr. på hele området. Så indfører man bru-

gerbetaling, rammer, kvoter og lofter for at styre det.

På it-området og »AMU-almen« er de særlig hårdt ramt, og jeg spørger mig selv: Hvorfor skal man bruge fortidens instrumenter, altså kvartaler i 2001 og 2002, til at melde rammer ud og beskære yderligere?

Kl. 15.35

Jeg har hverken fået bekræftet eller afkræftet, at skolen er ramt med henholdsvis 56 pct. og 66 pct. på de to områder. Den er voldsomt hårdt ramt og kan jo ikke servicere erhvervslivet eller de mennesker, der har brug for det, såsom ledige og andre på det område. Er det dog ikke lidt af et problem? Giver det dog ikke anledning til overvejelse?

Vi medvirker gerne, hvis ministeren vil åbne en lille smule op frem for bare at forsvare sin behårde økonomistyring. Lad os da tage fat på at løse problemerne ude, hvor menneskene er, frem for bare at køre behård økonomistyring. Det system har spillet fallit, allerede før det blev født, og det skulle egentlig have været kvalt i fødslen.

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Så fortsætter jeg min besvarelse, hvor jeg slap, idet jeg vil fortsætte med at redegøre for, at gennemgangen i flere tilfælde har givet anledning til, at de foreløbige lofter skal justeres i den endelige udmelding.

TietgenSkolens AMU-it-loft hæves i den forbindelse med ca. 10 pct. i forhold til det foreløbig udmeldte. På »AMU-almen« hæves skolens loft med, hvad der i en gennemsnitlig udregning formentlig vil svare til 20 pct. flere elevuger end i beregningsåret.

Så er det jo ikke første gang, jeg hører hr. Carsten Hansen kritisere den overgangsperiode, som vi er i med hensyn til en styring af voksen- og efteruddannelsesområdet. Men jeg gentager gerne, hvad der er regeringens mål på det område, og det er at sikre, at de over 2 mia. kr., som vi bruger på voksen- og efteruddannelsesområdet, også bliver brugt dér, hvor der er et reelt behov.

Det vil sige, at vi i øjeblikket er i en fase, hvor vi er ved at indføre et mere efterspørgselsstyret system, og her tror jeg selv på, at en deltagerbetaling er med til at kvalificere efterspørgslen. I det øjeblik man skal have pengene op af lommen, tror jeg også på, at man overvejer en ekstra gang, om det nu også er her, man har et reelt behov. Det er altså en måde, hvorpå vi sikrer, at de